

Bíró-Balogh Tamás

Kiegészítés Lengyel András írásainak bibliográfiájához

Lengyel András írásainak regiszterbe vétele először 2011-ben történt, akkor jelent meg munkásságának bibliográfiája.¹ Ez a gyűjtemény az első, 1971 júniusában megjelent publikációtól 2011. áprilisig gyűjti egybe címszerűen a szerző szakirodalmi munkásságát; benne az (akkor) utolsó, 2011 januárjában éppen a *Forrásban* megjelent tanulmánnyal együtt 560 bibliográfiai cím található. Ebben az önálló kötet és a pár soros kis közlemény ugyanúgy egy-egy tétel. Ezt egészíti ki annak a bő félszáz írásnak a sorozata, amelyet Lengyel Andrásról írtak (interjúk, tudósítások, nyilatkozatok stb.). A keskeny kék nyomtatvány anyaga nem sokkal később N. Pataki Márta (1943–2017) volt könyvtáros, Lengyel András egykori munkatársa jóvoltából az internetre is fölkerült, saját wikipédia-szócikket kapott.

Egy lezáratlan életmű azonban tovább gyarapszik, így most, amikor Lengyel András hetven éve kínálja az apropót, célszerű kiegészíteni a bibliográfiáját.

A nyomtatott – és az internetes – bibliográfia 560 primer tételt sorol föl, az alább közölt „frissítés” első darabja tehát valójában az 561. sorszámot kellett volna kapnia. (De a Bibliográfiában közölt, róla szóló írások száma miatt ezt nem lehetett megoldani.) Az azóta eltelt időben Lengyel Andrásnak 168 publikációja jelent meg, azaz az életmű számokban: 1971 és 2020 között 728 megjelent primer munkából áll.

Jelen bibliográfia a 0. számú tétellel indul. A Kosztolányi Dezső, Cholnoky Viktor és *A Hét* viszonyáról írott tanulmány (2011. jan.) regisztrálva lett korábban is, de lényegét illetően inkább ide tartozik. Nemcsak azért, mert vele teljes a 2011-es év, hanem az életmű logikája szerint is: ez az első része a majd öt követő darabokból kirajzolódó, s majd a 2015-ben kötetté formálódó Cholnoky-tanulmány-sorozatnak.

A kronologikus rendben felsorolt írások jól mutatják az érdeklődési irányokat, illetve azok változásait. A Cholnoky Viktorral kapcsolatos kutatások lezárása után láthatóan Ignotus alakja és munkássága kezdte el Lengyel András mind jobban foglalkoztatni. Előbb csak egy érdekes, de annál beszédesebb problémafelvető cikk született meg 2013-ban Ignotus nevééről (46.), aztán 2014-ben már egy rész tanulmány (73.) és egy átfogó, hosszú életrajzi eseménytörténet (83.), majd

¹ *Lengyel András írásai. Bibliográfia.* Összeállította: Bíró-Balogh Tamás. Szeged. 2011. 78 p.

következtek a szisztematikusan egymásra épülő és egymást követő, saját alap- kutatásokra támaszkodó tanulmány sorozat darabjai. (Melyekből kiderül, hogy Lengyel András elkezdte összeállítani Ignotus levelezését és megjelent írásainak bibliográfiáját is.)

Ha csak az adott időszakban megjelent köteteket nézzük, azok is jól reprezentálják Lengyel működésének főbb irányait. Olyan tematikus tanulmányköteteket adott ki, amelyek közt van *sajtótörténet* témájú (*Mindennapok szemüvegkészítői*, 2013), vagy *marginalitástörténettel* (*Ellenkultúra, peremhelyzetben*, 2016), *modernitás- történettel* (*Irodalom és modernizáció – kollíziós szerkezetben*, 2017, illetve *A modernség gondolkodástörténetéhez*, 2018), és három nagyobb terjedelmű, *monográfiaigényű tanulmány sorozatban* szól Cholnoky Viktorról (*Az „esthajnali csillag”*, 2015), Tömörkény Istvánról (*Tömörkény-tanulmányok*, 2019) és Ignotus Hugóról (*Ignotus- tanulmányok*, 2019).

A három utóbbi tanulmánykötet sem áll messze egymástól, hiszen választott tárgyaik egyazon modernitástörténeti korszak alkotói. Tömörkény (1866–1917), Cholnoky (1868–1912) és Ignotus (1869–1949) nemcsak hogy három éven belül születtek, de ugyanannak a formálódó modern magyar irodalomnak voltak különböző, de jellegzetes és jelentős figurái: a központi szerepű Ignotus, a marginalitásba szoruló, de nagy rejtett hatású Cholnoky és a „vidéki” Tömörkény.

Az már csak „ráadás”, hogy Lengyel ezek mellett közzétette Móra szerelmes verseit (*Címtelen könyv*, 2014), összeállította *Juhász Gyula könyvtárát* (2015), katalógusát adva a létező és rekonstruálható daraboknak, és Szirtes Andor válogatott cikkeit (*Társadalomkritika és progresszió*, 2016).

*

A bibliográfia megmutatja a szerző publikálási preferenciáit, magyarán hogy mely lapokban szereti elhelyezni írásait. Ez persze nemcsak szerzőfüggő, a lapot is jellemzi: Lengyel András tanulmányai olykor meghaladják az egy-másfél szerzői ívet is, ezek elhelyezésére nem mindegyik folyóirat vállalkozik. De persze a terjedelem csak másodlagosan meghatározó; feltűnő például az *Alföld* teljes hiánya.

Jól kirajzolódik, hogy Lengyel legtöbbet (és így legszívesebben) a *Forrásban* közli írásait, és gyakori szerzője a *Jelenkornak*, a *Kalligramnak* és a *Tiszatáj*nak. Amíg létezett, rendszeresen publikált a *Holmiban*. Észre kell venni azt is, hogy 2013-ig az egyik legfőbb megjelenési színtere a *Magyar Könyvszemle* volt, a kapcsolat azonban akkor – a bibliográfiából az is kiderül, hogy a gyakori, egy érdekcsoportból érkező és esetenként színvonalatlan támadások miatt – teljesen megszakadt szerző és lap között, amit csak sajnálni lehet, mert Lengyel András az egyik legfontosabb orgánusát, a *Magyar Könyvszemle* pedig az egyik legfontosabb szerzőjét veszítette el. (Ami az egész magyar irodalomtörténet-írásra nézve veszteség, hiszen a *Magyar Könyvszemle*, mint a könyv- és sajtótörténeti írások gyakorlatilag mára szinte kizárólagos fóruma, ezáltal lemondott a 20. századi sajtótörténet egyik legértőbb kutatójáról, aki föl is hagyott az ilyen irányú munkásságával.) Ezen lapok mellett Lengyel több-kevesebb rendszerességgel publikál a *Múlt és Jövő*, a *Kortárs* és az *Élet és Irodalom* hasábjain, valamit alkalom-

szerűen a *Tekintet*, *Múltunk*, *Literatura* és *Pannonhalmi Szemle* című folyóiratokban. De olyan határon túli lapokban is jelen van, mint az újvidéki *Híd*, a kolozsvári *Korunk*, a szintén kolozsvári *Me.Dok*, illetve – Budapestre költözéséig – a pozsonyi *Kalligram*.

Ha csak a publikációkhoz köthető neveket nézzük, más rendszerben szintén kirajzolódnak a kutató érdeklődési körei. Lengyel András gyakran ír „nagy” nevekről, a nemzeti klasszikusok közé tartozó alkotókról. Ilyen pl. Ady Endre, Babits Mihály, Csáth Géza, Juhász Gyula, Kosztolányi Dezső, és persze mindenekelőtt József Attila, valamint az ő vonzáskörzete (pl. Vágó Márta, Gyömrői Edit). A sorozatban található „nagyra tett” neveket, akiket egyesek eddig is az élvonalba számítottak, de valódi értékelésük még nem történt meg. Ilyen – a korábban felfedezett Németh Andor mellett – most önálló kötetet kapó Cholnoky Viktor, Ignotus és Tömörkény István. A bibliográfiában előfordulnak „egyszeri” nevek: egy-egy eseti, általában életrajzi adalékot közlő írást kapott olyan ismert vagy ismertnek tűnő alkotó, mint pl. Dsida Jenő, Karácsony Benő vagy Lovik Károly, ugyanakkor rendre feltűnnek olyan teljességgel feledésbe merült alkotók, mint Gábor Endre, Gömöri Gyula, Lakatos Péter Pál, Storfer Adolf, Barna Sándor és Tölgy László. Nekik, életüknek és munkásságuknak alapozó dolgot szánt Lengyel, hogy ezek a marginalizálódott figurák is érdemeik szerint kerüljenek be (vissza) a magyar művelődéstörténetbe. És persze ebben az időszakban is megtalálhatók – ha kisebb arányban is, melynek okáról később lesz szó – az ún. Szeged-kutatás nevei: Buday György, Juhász, Lőw Immanuel, Móra Ferenc, vagy a már többször említett Tömörkény.

És még valami.

Az irodalomban szokás, hogy a szerző mindent minimum kétszer publikál: először folyóiratban, később pedig ezen közléseket valamilyen szervezőelv szerint egybegyűjtve, kötetként. Ez ugyanúgy érvényes a szépírókra, költőkre, mint a szakirodalommal foglalkozókra. Lengyel András könyvei – így a jelen bibliográfiában szereplők is – azonban nem mind ilyenek. Nem egyszerűen tematikusan gyűjteményes kötetek, hanem gyakran van bennük konceptuálisan odaszánt dolgot, amely esetenként máshol nem is jelent meg, csak az adott kötetben. A legszarkalatosabb példája ennek a 2017-es *Irodalom és modernizáció – kollíziós szerkezetben* egyik darabja, a maga is kisebb kötetnyi terjedelmű *Az oralitásból az írásbeliség felé. A magyar parasztság kommunikáció-technológiai félfordulatáról* című írás (135/3.), amely ha önállóan jelenik meg, akár kommunikációtörténeti kismonográfia műfaj-meghatározást is kaphatna. De lehetne említeni azt a nagyívű tanulmányt, amely *Ady és Ignotus fegyverbarátságáról* szól, s ad alapegfigyeléseket az irodalmi modernitás szerveződésének történetéhez (165/12.), amely csak a 2019-ben megjelent *Ignotus-tanulmányok* című kötetben olvasható. Ennek a kötetszerkesztési elvnek mintegy iskolapéldája a 2018-ban publikált *A modernség gondolkodástörténetéhez* című kötet (155.), amely „hat plusz egy vázlatot” ad a témához – de nem „mindenkinek”. A kötet ugyanis, amelyet a budapesti Pytheas könyvmanufaktúra állított elő, mindössze 25 számozott és aláírt példányban készült, magába foglalva két olyan dolgot is, amely csakis itt jelent meg: az egyik Babits Mihályról (*Egy „rejtélyes” Babits-vers: „Hadjárat a semmibe”*), a másik

Szabó Dezsőről szól. Ez utóbbi (*Az én „betegsége”. A „nyugatos” Szabó Dezsőről*) azért is különösen érdekes, mert erről a legtöbbször csak leegyszerűsítő értelmezéseket kapó szerzőről több szempontból beszél.

Ez a féle „publikációelrejtés” burkoltan arra is utalhat, hogy nem minden írást kell feltétlenül mindenkinek ismernie, olvasnia, elég, ha csupán a „vájtfülűek” kezébe jut – a bibliofil kötetke esetében szó szerint is. Nem kell mindent „közkézre” bocsátani pl. az interneten – elég, ha huszonvalahány valóban értő olvasó elé kerül. (És ebben az esetben a szerző maga válogatja meg olvasóit.) A világhálón való „szétterítés”, az internetes közlésekkel szembeni ellenérzést az a negatív tapasztalat is magyarázhatja, hogy míg a papír (pláne a könyv) történetileg bizonyítottan időtállóan mondható információhordozó, addig az internet ennek éppen ellenkező példáit mutatja. Elég csak az oldalak megszűnésével elérhetetlenné vált írásokra gondolni (pl. a *Népszabadság* átmeneti teljes törlésére), de nem kell ilyen messzire menni, mert Lengyel írásai közül is nem egy így járt: a könyves cikket közlő *Könyv Pub* oldalon (konyvpub.hu) 2013–14-ben megjelent cikkei – az oldal tulajdonosi döntésen alapuló lekapcsolása miatt – egész egyszerűen eltűntek. Így a Fenyő Lászlóról és a neki szóló dedikációról (47.), Thomas Mann egy magyar vonatkozású dedikációjáról (52.) és egy József Attila-adalékról (71.) szóló írások majd talán csak egy újabb gyűjteményes kötetben lesznek majd olvashatók.

*

Lengyel András életében az utóbbi évtizedben több negatív fordulat és egy tragédia is bekövetkezett. 2010-ben elküldték – „nyugdíjaztatták” – munkahelyéről, a szegedi Móra Ferenc Múzeumból, ahol 1980 óta volt munkatárs, egyszemélyes irodalomtörténeti osztály. Ez munkakörülményeinek megváltozásához vezetett: egyes anyagaihoz ezt követően nem fért hozzá, mert azok bent maradtak a múzeumban, így kényszerűségből „ejtenie” kellett néhány megírandó témát, kutatást. Dolgozószobáját lakásába helyezte át. Ez a váltás okozta az ún. Szeged-kutatásának majdnem teljes felfüggesztését is.

2016. október 8-án elveszítette feleségét, Berkes Piroska tanárnőt, akinek hosszú, szenvedésekkel teli betegségéről és haláláról (valamint a magyar egészségügy áldatlan állapotairól) írta meg 2017-ben *A végjátzsma, avagy haldoklásunk története* című kis könyvet, amely mindössze 25 számozott és aláírt példányban készült, könyvadásforgalomba – természetesen – nem került.

2018. december 7-én rosszul lett otthonában, előbb kórházba, majd hozzátétőlegesen egy hónap kezelés után további erősödésre egy szegedi nyugdíjas lakócentrumba került. Az egészségi problémákat nem sikerült maradéktalanul helyrehozni, ezért Lengyel András azóta sem volt otthonában. Életkörülményeinek újabb teljes megváltozásával munka- és íráskörülményei is átalakultak.

Kevesebbet tudott írni, viszont így is megjelent két kötete 2019-ben (Tömörkény, Ignotus). Mindkettő természetesen korábbi indíttatású – a kötetek szerkezete és tartalma is még 2018-ban véglegesedett. És ugyancsak 2019 végén jelent meg korábbi munkahelye, a Móra Ferenc Múzeum évkönyvében az a mutatóvagy az ellenkulturális lexikonból, amely jelenleg csak a „legfontosabb” ötven címszót

mutatja meg az olvasóknak – sok új tényt és adatot közölve –, egy majdani nagyobb egészből.

Egy vitacikket is írt, az értekező József Attiláról szóló írását (153) célzó támadásokra, de ez, mutatván, hogy milyen érzékeny pontokat talált meg és sértett fel, újabb támadásokat generált.

Végezetül: a hetvenedik életév után a „betakarítás” ideje szokott eljönni (ezt igazolja a Tömörkény-kötet összeállítása is), és a jelek szerint várhatunk még újabb köteteket Lengyel Andrástól. Legalábbis a bibliográfiából az is látszik, hogy több József Attiláról szóló írás nincs még kötetbe sorolva, ugyanígy *A Hét* című lapról is van egy könyvre való anyag a hazai folyóiratokban, a marginalitás „kisebb”, de jellegzetes alakjairól szintén.

De hogy nemcsak ez lesz/várható, igazolásul – három szerkesztőség segítségével – felvettem a bibliográfiába három még megjelenés előtt álló tételt is, mutatván, merre irányul Lengyel András újabb érdeklődése.

Az anyaggyűjtést 2020. január 20-án zártam.

Rövidítések:

Dm: Délmagyarország

ÉS: Élet és Irodalom

Iris: Irodalomismeret

MKSz: Magyar Könyvszemle

Lengyel András bibliográfia. Kiegészítés

2011–2020

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: BÍRÓ-BALOGH TAMÁS

2011

0. A „kifordult tény”: egy modernitás alakzat geneziséhez. Kosztolányi, Cholnoky Viktor és A Hét. Forrás, 2011. 1. sz. 40–60. Kötetben: 99/7.
1. Egy alkalmi lap: A Kis Hét (1894, 1899). MKsz, 2011. 1. sz. 106–111.
2. A magyar sajtótörténet válogatott bibliográfiája 1705–1944. I. A–J. Összeáll. Lakatos Éva. [Ism.] MKsz, 2011. 1. sz. 130–132.
3. Egy ismeretlen Juhász Gyula-portré és készítője. Iris, 2011. 1. sz. 76–80. Gábor Endréről.
4. A Hét „Toll és tör” rovatáról (1908–1913). MKsz, 2011. 2. sz. 206–221. Kötetben: 45/3.
5. A Hét két nyomdászamlája (1901, 1909). MKsz, 2011. 2. sz. 239–243.
6. Tóth Sándor (1919–2011). MKsz, 2011. 2. sz. 258–259.
7. Szavak vándorlása. In: *Szegedtől Szegedig antológia 2011*. Szerk.: Tandí Lajos. Szeged, 2011. Bába Kiadó. 398–404. József Attila, Kosztolányi, Babits, Juhász Gyula, Füst Milán, Tornyai János, Kiss József egyedi szóhasználata.
8. A „bűn” elbeszélhetősége. Tarján Vilmos, *Az Est és a modern bűnügyi riport (1910–1919) = ME.dok (Kolozsvár)*, 2011. 2. sz. 63–81. Kötetben: 45/4.
9. „Én inkább Hegellel tartok”. Egy kései József Attila-szöveg értelmezéséhez. In: *Egy autonóm ember. Török Gábor emlékének*. Szerk. Nagy L. János. Szeged: Egyetemi Kiadó, Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó, 2011. 23–31.
10. Kosztolányi Dezső kiadatlan írása elé. Kalligram, 2011. 9. sz. 66–67.

A 68–74. oldalakon szövegközléssel: Kosztolányi Dezső: *Jegyzetek Téglásról*. Téglás Béláról.

11. Az illegális KMP föloszlatása és József Attila. Forrás, 2011. 10. sz. 57–63. Kötetben: 110/10.

2012

12. A vezércikkíró Cholnoky Viktor. Forrás, 2012. 1. sz. 80–95. Kötetben: 45/2. Kötetben: 99/4.
13. Tömörkény útirajza elé. Híd, 2012. 1. sz. 43–44. A 45–57. oldalakon szövegközléssel: Tömörkény István: *Oda alá*.
14. Lovik Károly néhány levele. Kortárs, 2012. 1. sz. 49–55.
15. Alapozó évek. Könyv, Könyvtár, Könyvtáros, 2012. 1. sz. 50–54.
16. A Hét kiadóhivatali igazgatójáról. MKsz, 2012. 1. sz. 74–92. Hajdú Sándorról.
17. A Hét álnevei. Regeszta az önleplezésekről. MKsz, 2012. 1. sz. 126–136.
18. Egy ismeretlen Dsida-levél. Forrás, 2012. 5. sz. 101–103.
19. Cholnoky Viktor Népszava-afférja. Tiszatáj, 2012. 6. sz. 79–91. Kötetben: 99/10.
20. Kiss József, Gottermayer Nándor és a magyar könyvkötészet megújulása. In: *Egy közép-európai értelmiségi napjainkban. Toerlota György 65. születésnapjára*. Szerk. Angyalosi Gergely, E. Csorba Csilla, Gintli Tibor, Veres András. Bp.: Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, 2012. 171–179.
21. Milan Konjovic Bálint Sándorról. In: *Szegedtől Szegedig antológia 2012*. Szerk. Tandí Lajos. Szeged, 2012: Bába, 367–371.

22. Vágyak, „törvények” és szerepek ütközőpontjában: Vágó Márta. Imágó Budapest, 2012. 2. sz. 73–108. Kötetben: 110/4.
23. A magyar sajtótörténet válogatott bibliográfiája 1705–1944. 2. kötet K–M. Összeáll. Lakatos Éva. Bp. 2011. [Ism.] = MKsz, 2012. 2. sz. 285–287.
24. Önazonosság és művészet. Egy „zsidózó” Cholnoky-novelláról. Kalligram, 2012. 7–8. sz. 125–133. Kötetben: 99/9.
25. „Európa utolsó nomádjai”. A cigány nép Tömörkény írásaiban. Forrás, 2012. 9. sz. 53–80. Kötetben: 162/15.
26. Csapody Tamás: Bori munkaszolgálatosok. Fejezetek a bori munkaszolgálat történetéből. [Ism.] Tiszatáj, 2012. 10. sz. 119–122.
27. Az Amanchich-novellák névadója. Cholnoky Viktor poétikájának kérdéséhez. Híd, 2012. 10. sz. 70–76. Kötetben: 99/5.
28. Egy bécsi magyar könyvkiadó: a Julius Fischer Verlag. MKsz, 2012. 3. sz. 360–374. Gömöri Gyuláról. Kötetben: 110/3.
29. Meddig volt A Hét segédszerkesztője Cholnoky Viktor? MKsz, 2012. 3. sz. 383–384. Kötetben: 99/6.
30. A szodomai magányos. Kertész Imre: Mentés másként. [Ism.] Holmi, 2012. 11. sz. 1401–1407. Újraközölve: 136.
31. Az „elgondolhatatlan kiméra”. Az első magyar újságírósztrájk és Cholnoky Viktor. Forrás, 2012. 12. sz. 28–45. Kötetben: 99/13.
32. Az „alkohol gyilkos angyala”. A narkotikumhasználat magyarázata Cholnoky Viktor írásaiban. Kalligram, 2012. 12. sz. 82–90. Kötetben: 99/8.
33. Ferenczi Sándor elfelejtett cikke elé. Imágó Budapest, 2012. 4. sz. 97–98. A 99–100. oldalakon szövegközléssel: Ferenczi Sándor: *A magyar orvosok*

és természetvizsgálók vándorgyűlése Miskolcon.

2013

34. A „viharagyú” szava. Ady Endre publicisztikájáról, dióhéjban. [Ism.] Holmi, 2013. 1. sz. 105–115. A Ferencz Győző szerkesztette kötetéről. Kötetben: 135/11.
35. Karácsony Benő kiadatlan ars poetica. Korunk (Kolozsvár), 2013. 1. sz. 113–114. Egy Magyar Lászlónak küldött levélből.
36. Búcsú Tóth Bélától. Dm, 2013. február 2. 12.
37. Cholnoky Viktor antiutópiája. Kortárs, 2013. 2. sz. 71–79. Kötetben: 99/12.
38. Radikalizálódás és fordulat: Babits 1918–19-ben. Babits Mihály levelezése, 1918–1919. Sajtó alá rendezte Sipos Lajos. [Ism.] Holmi, 2013. 3. sz. 384–389.
39. A glosszaíró Cholnoky Viktor. „Innen-onnan”-jai A Hétben (1909–1912). Iris, 2013. 1. sz. 20–41. Kötetben: 99/11.
40. Ki írta A Hét Ady-ellenes glosszáját? MKsz, 2013. 1. sz. 106–107. Cholnoky Viktor egy név nélküli cikkeről. Hozzászólás: Sárközi Éva: *A Hét „Innen-onnan” rovata szerzőinek azonosíthatósága*. MKsz, 2013. 2. sz. 381–388.
41. A magyar sajtótörténet-írás néhány kérdése. Emlékeztető, szempontokkal és reményekkel. ME.Dok, 2013. 1. sz. 19–41.
42. A Lebukott és „megrendelője”. Tekintet, 2013. 2. sz. 89–112. József Attiláról és Füredi Józsefről. Kötetben: 110/7.
43. Egy centenárium margójára. Müller Miklósról, röviden. Tiszatáj, 2013. 4. sz. 38–45. Lásd még: 82.
44. József Attila Vágó Mártához írott leveleinek sorsa. Kis magyar kultusztörténet. Forrás, 2013. 4. sz. 62–72.

45. A MINDENNAPOK SZEMÜVEGKÉSZÍTŐI. SAJTÓTÖRTÉNETI TANULMÁNYOK. Bp, 2013, Nap Kiadó, 383 p. Tartalma:
1. Előszó (5–15.)
 2. A vezércikkíró Cholnoky Viktor (17–45.)
 3. A Hét „Toll és Tőr” rovatáról (1908–1913) (46–66.)
 4. A „bűn” elbeszélhetősége. Tarján Vilmos, Az Est és a modern bűnügyi riport (1910–1919) (67–88.)
 5. Hatvany Lajos Pesti Naplója (1917–1919) (89–147.)
 6. Egy s más az Új Nemzedék Pardon rovatáról (148–179.)
 7. Egy Pardon-cikk s utóélete. A publicista Kosztolányi portréjához (180–195.)
 8. „A nagy viadal”. Egy Kosztolányi-cikk és tanulságai (196–205.)
 9. Az Apostol-ügy. Egy 1920. őszi Kosztolányi-cikk sorsa (206–223.)
 10. Az úgynevezett ál-Az Est. Egy magyar médiacsata története (224–255.)
 11. Sebestyén Arnold és Az Est marketingstratégiája (1919–1930) (256–320.)
 12. A Népszava sajtórendészeti ellenőrzése (1929) (321–353.)
 13. A Szegedi Népszava „gleichschaltolása” (1948) (354–377.)
Ism. Tamás Gáspár Miklós: *Történetek lapunk évtizedeiből. Lengyel András fontos könyve a huszadik századi magyar sajtóról.* Népszava, 2013. ápr. 29. 12. – [Murányi Gábor], HVG, 2013. máj. 18. 39. – Kő András: *Médiacsata.* Magyar Nemzet, 2013. június 1. 35. – Tóth Ida: *Ízletes sajtómérgek.* Heti Válasz, 2013. jún. 27. 51. – Kabdebó Lóránt: *Nem ér a nevem?* Palócföld, 2013. 4. sz. 56–62. – Gajdó Ágnes: *Veszélyes üzem.* ÉS, 2013. aug. 30. 20. – Marjanucz László: *A látás valósága versus a valóság láttatása.* Lengyel András új könyvéről. Forrás, 2013. 11. sz. 124–128. – Arany Zsuzsanna, MKsz, 2014. 4. sz. 512–520. – Sipos Lajos: *Irodalmi kontextus, történeti analízis, média-hermeneutika.* Tiszatáj, 2015. 5. sz. 110–115. = In: Uő: *Modernitások, alkotók, párbeszéd.* Válogatott tanulmányok és kritikák. Szombathely, 2016. 350–356.
 46. Neve, ha van... ÉS, 2013. ápr. 19. 2. Ignó Hugó nevééről. Kötetben: 165/2.
 47. Egy elfeledett költő portréjához. Fenyő Lászlóról, dedikáció-történeti kontextusban. konyvpub.hu, 2013. máj. 28.
 48. Egy sikerületlen vers tanulságai. Tömörkény István egyik zsengejéről. In: *Szegedtől Szegedig antológia 2013.* Szerk. Tandi Lajos. Szeged, 2013. Bába, 379–386. Kötetben: 162/4.
 49. Föltételezettség és értelemvesztés. Török Sophie *Mulandóság* című verséről. Híd, 2013. 6. sz. 44–48.
 50. A Nyugat munkatársi gárdájának összetétele (1908–1910). MKsz, 2013. 2. sz. 196–218. Kötetben: 135/14.
 51. A Hét „utolsó” szerkesztőjének portréjához. MKsz, 2013. 2. sz. 238–241. Rózsa Miklósról.
 52. Egy magyar vonatkozású Thomas Mann-dedikáció. konyvpub.hu, 2013. okt. 24. Barna Erwinnek.
 53. A Hamsun-szindróma. Irodalmi szövegek – politikai állásfoglalások: A Hamsun-jelenség. Tiszatáj. [Ism.] 2013. 11. sz. 105–110.
 54. Előzetes modernség-jegyzetek. Forrás, 2013. 11. sz. 64–68.
 55. Az „utóvédharcos” liberalizmus vakfoltja. Ignó Pál gondolkodásának szerkezetéről. Holmi, 2013. 11. sz. 1351–1360.
 56. Bölcséleti Folyóirat. Repertórium 1886–1906. Magyar Filozófiai Társaság Közleményei, Repertórium 1901–1914. [Ism.] MKsz, 2013. 3. sz. 397–398. A Balog Éva és Laczkó Sándor által

- összeállított kötetekről.
57. Tábori bűnös Budapestje. [Ism.] MKsz, 2013. 3. sz. 401–402.
A Búza Péter szerkesztette Tábori Kornél-kötetről (Bp., 2013).
58. Egon Schiele, avagy a bécsi modernizmus strukturális disszonanciái. Egy kiállítási katalógus margójára. Forrás, 2013. 12. sz. 73–81.
Kötetben: 135/18.
59. Egy öndekonstrukció „maradék”. Márai Sándor: Hallgatni akartam. [Ism.] Kalligram, 2013. dec., 75–81.
60. A megtartó. Scheiber Sándor emlékezete. [Ism.] Holmi, 2013. 12. sz. 1591–1594.
61. A Nyugat „iskolájának” elvetélt terve (1918). MKsz, 2013. 4. sz. 489–493.
Hozzászólás: Buda Attila: *Néhány gondolat Lengyel András A Nyugat iskolájának elvetélt terve (1918) című írásához*. MKsz, 2014. 1. sz. 94–100.
62. Viczián János (1940–2013). MKsz, 2013. 4. sz. 523–524.
63. Az úgynevezett „oppó” történetéhez. Egy eltemetődött gondolkodástörténet alternatíva kibontása. Múltunk, 2013. 4. sz. 247–268.
Kötetben: 110/8.
- 2014
64. „Könnyű, fehér ruhában”. Egy enigmatikus József Attila-sor. Jelenkor, 2014. 1. sz. 92–97.
65. Irodalom, marginalitás, rendszerkritika. Egy paradigmatis esete: Lakatos Péter Pál „története”. Forrás, 2014. 2. sz. 87–116.
Kötetben: 110/5.
66. Ignótus és a zsidó-ügy. Tekintet, 2014. 1. sz. 91–96.
A 91–96. oldalon szövegközléssel: Ignótus *A zsidó-ügy*. A címet a szerkesztő adta, teljesen önkényesen.
67. Írógép, írás, irodalom. Az írógéphaszát magyarsági történetéhez. Kalligram, 2014. február, 78–94.
Kötetben: 135/4.
68. MÓRA FERENC: CÍMTELEN KÖNYV. Közzéteszi: L. A. Bp.–Szeged, Wesley–MFM, 2014. számozatlan lapok.
Utószó is.
Utószó = L. A.: *A földvári boldog nyár. Móra utolsó szerelme*. Ism. Dombai Tünde: *Csodabazár, ezeregyéjszaka*. Dm, 2014. jún. 7. 13.
69. A bibliográfus dicsérete. Lakatos Éva sajtótörténeti bibliográfiájának margójára. Forrás, 2014. 6. sz. 120–124.
70. Az ifjú hatvanéves. Születésnap Lap – Marjanucz László, 2014. jún. 22., 2–3.
71. A „nagylelkű” kuplíró és József Attila. konyvpub.hu, 2014. júl. 21.
Halász Rudolfról.
72. A Móra-értelmezés néhány kérdése. Egy meg nem tartott előadás vázlat. Tiszatáj, 2014. 8. sz. 88–93.
73. A testté vált paradoxia. Ignótus, Lukács és „az élet zavaros kuszaságának disszonanciává finomítása”. Holmi, 2014. 8. sz. 925–938.
74. Egy ünneplendő nyolcvanéves. Arcképvázlat Ilia Mihályról. Forrás, 2014. 9. sz. 3–15.
Szemelvény a cikkből: Helikon (Kolozsvár), 2014. okt. 25. 22.
75. Az induló Az Est piaci „bevezetésének” egyik összefüggéséről és technikájáról. Jelenkor, 2014. 9. sz. 986–994.
Kötetben: 135/15.
76. Ignótus „nővére”. Egy-két szó Veigelsberg Emmáról. ÉS, 2014. szept. 26. 13.
77. A Népszavától a Progreso y Culturáig. Barna Sándor (1887–1952) „könyves” pályája. Múlt és Jövő, 2014. 2. sz. 101–126.
Kötetben: 110/2.
78. Képek a szegedi zsidóság múltjából. Apró Ferenc könyve. [Ism.] Szeged, 2014. 9. sz. 30–31.
79. Az éjszaka meg nem festett színei. Búcsú Szuromi Páltól. Forrás, 2014. 11. sz. 125–128.
80. Lakatos Éva halálára. ÉS, 2014. nov. 7. 12.
81. „Ő tanított meg verset írni”. Egy különös kapcsolat: József Attila és Tittel Margit. Tiszatáj, 2014. 12. sz. 72–76.

82. Müller Miklós. In: *A szegedi zsidóság és a fotográfia. (Back Mancsi, Kárász Judit, Liebmann Béla, Müller Miklós.) Szerk. Tóth István.* Szeged, 2013, Múzeumi Tudományért Alapítvány, 45–52.
A 43. sz. tétel némileg rövidített változata.
83. Egy-két adat Ignóus Hugó „magán-történetéhez”. Kalligram, 2014. december, 81–93.
Kötetben: 165/3.
- 2015
84. A jelaktusok elmélete. Szívós Mihály könyvéről. [Ism.]
Forrás, 2015. 1. sz. 101–105.
85. Napló-írás – „saját jogon”. Radnóti Miklósné Gyarmati Fanni: Napló I–II. [Ism.] Jelenkor, 2015. 2. sz. 228–240.
Kötetben: 135/21.
86. „...azonos rámpán Sziszüphossal”. Ideiglenes portré a 60 éves Füzi Lászlóról. Forrás, 2015. 3. sz. 34–39.
87. Ignóus német versei.
Tiszatáj, 2015. 5. sz. 57–58.
Az 58–61. oldalon Ignóus négy német nyelvű versének közlésével és Szijj Ferenc általi fordításukkal.
Kötetben: 165/26.
88. A dilettánsok irodalomszociológiájához. Egy cikk margójára.
Híd, 2015. 5. sz. 115–121.
Előzménye: Szarvas Melinda: *Nélkülözött profik, nélkülözhetetlen dilettánsok. A dilettánsok Szenteleky Kornél által kijelölt meghatározó szerepe az 1920-as évek végén szerveződő magyar vajdasági irodalomban.* Híd, 2015. 2. sz. 33–46.
89. A „harcos templom” propagandistája. Egy Új Nemzedék-cikk néhány tanulsága. In: *„Inkább figyeld talán az irodalmat”. Írások Veres András 70. születésnapjára.* Szerk. Jeney Éva, Kálmán C. György. Bp. 2015, reciti, 103–109.
90. Csáth Géza kamaszkori antiszemizmusáról. Tiszatáj, 2015. 6. sz. 77–91.
Kötetben: 135/9.
91. „Magával kötte mint a kéve”. József Attila középosztály-értelmezéséhez. Kritika, 2015. 5–6. sz. 17–20.
Újraközölve: 137.
92. A Kosztolányi-életmű sötét oldala. Eszmélet 106 (2015), 172–191.
93. A jubiláns. Néhány sor Gerold László 75. születésnapjára.
Forrás, 2015. 9. sz. 75–76.
94. JUHÁSZ GYULA KÖNYVTÁRA. KÍSÉRLET A REKONSTRUKCIÓRA. [Bp.], 2015, Pytheas, 90 p.
95. Cholnoky Viktor „megkapaszkodása” Budapesten. Előzetes adatok és jegyzetek az első pesti évek történetéhez.
Forrás, 2015. 10. sz. 80–89.
Kötetben: 99/3.
96. A Keleti Ujság élén. Ignóus Hugó kolozsvári epizódjáról.
Kalligram, 2015. 10. sz. 64–80.
Kötetben: 165/23.
97. Lehr Albert magyarázatos Toldi-kiadása. Kortárs, 2015. 11. sz. 82–91.
Arany-magyarázatokról.
Kötetben: 135/7.
98. Jel és érték. A Nyugat Ignóus-száma. Jelenkor, 2015. 11. sz. 1236–1249.
Kötetben: 165/25.
99. AZ „ESTHAJNALI CSILLAG”. VÁZLATOK ÉS ADATOK CHOLNOKY VIKTORRÓL. Bp. 2015, Nap Kiadó, 329 p.
Tartalma:
1. Egy-két szó, előljáróban (5–10.)
2. A fiatal Cholnoky Viktor. Az elsődleges habitualizáció rétegei és összetevői (11–82.)
3. Cholnoky Viktor „megkapaszkodása” Budapesten. Előzetes adatok és jegyzetek az első pesti évek történetéhez (82–98.)
4. A vezércikkíró Cholnoky Viktor (98–127.)
5. Az Amanchich-novellák névadója. Cholnoky Viktor poétikájának kérdéséhez (127–135.)
6. Meddig volt A Hét segédszerkesztője Cholnoky Viktor? (136–139.)
7. A „kifordult tény”: egy modernitás alakzat geneziséhez. Kosztolányi, Cholnoky Viktor és A Hét (139–177.)
8. Az „alkohol gyilkos angyala”. A narkotikumhasználat magyarázata Cholnoky Viktor írásaiban (177–197.)

9. Önazonosság és művészet. Egy „zsidózó” Cholnoky-novelláról (197–219.)
10. Cholnoky Viktor Népszava-afférja (219–241.)
11. A glosszáíró Cholnoky Viktor. „Innen-onnan”-jai A Hétben (1909–1912) (241–271.)
12. Cholnoky Viktor antiutópiája (272–290.)
13. Az „elgondolhatatlan kiméra”. Az első magyar újságírósztrájk és Cholnoky Viktor (291–321.)
Ism. [Murányi Gábor], HVG, 2016. szept. 22. 54., Murányi Gábor: *Lapmargó. Akit Krúdy a legfinomabb magyar elmének nevezett*. Könyv. guru, 2016. szept. 28., Mórocz Gábor: *Lépéspróbák egy monográfia felé*. Tiszatáj, 2016. 12. sz. 102–104., Wirágh András, ItK, 2017. 6. sz. 846–849.
100. Esszé a szociológiáról. Huszár Tibor: A magyar szociológia története. [Ism.] Forrás, 2015. 12. sz. 104–109.
101. Ignotus, a „kereső”. Fölvétele a Demokracia szabadkőműves páholyba. Múlt és Jövő, 2015. 3. sz. 63–69.
Kötetben: 165/11.
102. Steingassner József számlái. In: *Szeged antológia*. Szerk. Tandí Lajos. Szeged, 2015. Intelprint Kft., 223–226.
Tömörkény István apjáról.
Kötetben: 162/3.
- 2016
103. SZIRTES ANDOR: TÁRSADALOMKRITIKA ÉS PROGRESSZIÓ. VÁLOGATOTT CIKKEK. Válogatta és a bevezető tanulmányt írta: Lengyel András. Bp., 2016, Syllabux, 253 p.
A bevezető tanulmány: *Egy radikális demokratikus szocialista. Szirtes Andor*. 5–74.
Kötetben: 110/9.
104. Egy rossz regény hozadéka. Gyömrői Edit: Szemben az árral. [Ism.] Forrás, 2016. 2. sz. 107–112.
105. A modernséget megalapozó közös tudás. Az új tapasztalatok habitualizációjának magyarországi történetéhez. Forrás, 2016. 3. sz. 81–98.
Kötetben: 135/2.
106. A „rejtélyes” Tölgy Lászlóról. ÉS, 2016. márc. 4. 13.
107. Alkalmi jegyzetek egy régi délutánról. Születésnap Lap – Romsics Ignác, 65. évf. 1. sz., 2016. márc. 20. 8–9.
108. Agárdi Péter 70 éves. Születésnap megemlékezés a magyar kultúra virtuális miniszteréről. Népszava, 2016. márc. 26. 4. Szép Szó mell.
A szövegbe jelentősen belenyúlt a szerkesztőség, pl. a címbe „megemlékezés” szó is ennek eredménye.
109. Ignotus Hugó, a regényalak. Egy Babits-regény életrajzi tanulságai. Forrás, 2016. 10. sz. 50–60.
Kötetben: 165/24.
110. ELLENKULTÚRA, PEREMHELYZETBEN. MARGINALITÁSTÖRTÉNETI VÁZLATOK. Szeged, 2016, Tiszatáj Alapítvány, 368 p. Tiszatáj Könyvek
Tartalma:
1. Előzetes megjegyzések (9–14.)
2. A Népszavától a Progreso y Culturáig. Barna Sándor (1887–1952) „könyves” pályája (15–77.)
3. Egy bécsi magyar könyvkiadó: a Julius Fischer Verlag (79–100.)
4. Vágyak, „törvények” és szerepek ütközőpontjában: Vágó Márta (101–157.)
5. Irodalom, marginalitás és rendszerkritika. Egy paradigmaticus eset: Lakatos Péter Pál (159–214.)
6. József Attila és a „drága Danczi” Az 1930-as évek mozgalmi szubkultúrájának ismeretéhez (215–242.)
7. A Lebukott és „megrendelője” (243–269.)
8. Az úgynevezett „oppó” történetéhez. Egy eltemetődött gondolkodástörténeti alternatíva kibontása (271–293.)
9. Egy radikális demokratikus szocialista: Szirtes Andor (295–341.)

10. Az illegális KMP feloszlatása és József Attila (343–355.).
Ism. Losoncz Alpár, Újvidéki Rádió, Szempont című műsorában, 2017. jan. 10., Ungvári Tamás, Klub Rádió, 2017. jan. 27., Losoncz Alpár: *A marginalitás méltósága*. Forrás, 2017. 4. sz. 103–105., Kenyeres Zoltán, Irodalomismeret, 2017. 1. sz. 113–119., kötetben: Kenyeres Zoltán: *Harmadik csöngetés. Visszahumanizálási kísérletek 2010–2018*. Szombathely, 2018. 391–399., Marjanucz László: *A főso-dorral szemben*.
Múltunk, 2017. 2. sz. 247–255.
111. Osvát Ernő négy levele. ME.Dok, 2016. 1. sz. 103–107.
112. Egy Szeged-kutató születésnapjára. Apró Ferenc 75 éves. Szeged, 2016. 10. sz. 44–45.
113. Harmos Ilonka „erotikus ponyvája”. Híd, 2016. 10–11. sz. 26–42.
Kötetben: 135/17.
114. A Tömörkény-kutatás néhány kérdése. Tiszatáj, 2016. 12. sz. 53–67.
Kötetben: 135/8.
Kötetben: 162/1.
115. Kass Jánosról – egy fénykép kapcsán. In: *Kass Galéria. Az első 30 év. Visszaemlékezések Kass János grafikus-művészre*. Szerk. Bánki Vera és Fári Irén. Szeged, 2016. MFM, 69–71.
- 2017
116. A „tizedeltető” Lukács György. Egy politikai folklór-szüzsé történeti hátteréhez. Forrás, 2017. 1. sz. 75–92.
Ism. [Murányi Gábor], HVG, 2017. jan. 26. 4. sz. 56.
Kötetben: 135/19.
117. Ékirásos „ó-babilóniai” vers és modernitástapasztalat. Ignó Hugó „töredelmes zsoltára”. Jelenkor, 2017. 1. sz. 69–79.
Kötetben: 165/20.
118. Jelet hagyni... Kondor Béla, Pilinszky János és az 1964. áprilisi kiállítás. Szeged, 2017. 1–2. sz. 43–45.
- Berény Róbert Ignó-portréi. Kalligram, 2017. 2. sz. 76–84.
Kötetben: 165/14.
120. A VÉGJÁTSZMA AVAGY HALDOKLÁSUNK TÖRTÉNETE. [Bp.], 2017, Pytheas könyvmanufaktúra, 123 p. Készült 25 számozott és aláírt példányban.
121. A szakácskönyv-szervező „Emma asszony”. A kollektív „irodalmi” gasztronómia mint érdeklődés-generálás és habitusformálás. Kalligram, 2017. 5. sz. 76–94.
Ignóusról.
Kötetben: 165/8.
122. Görgey és Tömörkény. In: *Sodrásban. Tanulmányok Dr. Szűcs Judit köszöntésére*. Szerk. Fodor Péter és Gyöngyössy Orsolya. Csongrád, 2017, Csongrádi Információs Központ Csemegi Károly Könyvtár és Tari László Múzeum, 61–63.
Kötetben: 162/18.
123. Még egyszer a barkochba játék eredetéről. Híd, 2017. 3. sz. 92–96.
Kötetben: 135/6.
124. „Éltünk röggös határain”. Ignó Hugó „novellaszerű memoire”-jairól. Forrás, 2017. 7–8. sz. 42–58.
Kötetben: 165/27.
125. Az örökségápoló: Buday Margit születésének centenáriuma. Délmagyarország, 2017. júl. 12. 10.
Buday György húgáról.
126. Ignó, Rippl-Rónai és a Nyugat kaposvári estje. Kortárs, 2017. 7–8. sz. 128–135.
Kötetben: 165/17.
127. Finkelstein. Élet és Irodalom, 2017. szept. 1. 2.
128. A „névtelen” álnevei. Rejtőzködés, játék, szerep- és identitáskeresés a fiatal Ignóusnál. Jelenkor, 2017. 9. sz. 986–995.
Ism. [Murányi Gábor], HVG, 2017. okt. 5. 52.
Kötetben: 165/4.
129. Egy rendhagyó fegyverbarátság történeti sikere. Ignó és Ferenczi szövetsége. Tiszatáj, 2017. 10. sz. 40–69.
Kötetben: 165/15.

130. Az ifjú Sansculotte. Storfer Adolf József indulásáról. Forrás, 2017. 11. sz. 58–95.
Kötetben: 135/12.
131. Ignotus első amerikai útja. A világképet megváltoztató tapasztalatok. Literatura, 2017. 3. sz. 167–194.
Kötetben: 165/9.
132. Balázs Béla Nyugat-európai „úti levelei” (1911–12).
Kalligram, 2017. 11. sz. 70–88.
Kötetben: 135/16.
133. Bosnyák István „theatrum mundi”-járól. Híd, 2017. 11. sz.
134. „Minden forradalom elfeledi megindítóit”. Ignotus és A Hét alapozó, közös másfél évtizedéről. Múlt és Jövő, 2017. 4. sz. 55–74.
Kötetben: 135/10.
Kötetben: 165/7.
135. IRODALOM ÉS MODERNIZÁCIÓ – KOLLÍZIÓS SZERKEZETBEN. FRAGMENTUMOK ÉS VÁZLATOK. Szeged, 2017, Quintus, 338 p. Tartalma:
1. Előjáróban. (7–11.)
 2. A modernséget megalapozó közös tudás. Az új tapasztalatok habitualizációjának magyarországi történetéhez (13–28.)
 3. Az oralitásból az írásbeliség felé. A magyar parasztság kommunikáció-technológiai félfordulatáról (31–67.)
 4. Írógép, írás, irodalom. Az írógép-használat magyarországi történetéhez (69–89.)
 5. A barkochba játék eredetéhez (91–94.)
 6. Még egyszer a barkochba játék eredetéhez (95–97.)
 7. Lehr Albert magyarázatos Toldi-kiadása (101–111.)
 8. A Tömörkény-kutatás néhány kérdése. (113–124.)
 9. Csáth Géza kamaszkori antiszemizmusáról (125–137.)
 10. „Minden forradalom elfeledi megindítóit”. Ignotus és A Hét alapozó, közös másfél évtizedéről (139–159.)
11. A „viharágyú” szava. Ady Endre publicisztikájáról, dióhéjban (161–171.)
12. Az ifjú Sansculotte. Storfer Adolf József indulásáról (173–205.)
13. Kosztolányi, „Dr. Florestan” és a pszichoanalitikus orientáció magyarországi kezdetei (207–222.) [Décsi Imréről]
14. A Nyugat munkatársi gárdájának összetétele (1908–1910) (223–239.)
15. Az induló Az Est piaci bevezetésének egyik összefüggéséről (241–248.)
16. Balázs Béla Nyugat-európai „úti levelei” (1911–1912) (249–271.)
17. Harmos Ilonka „erotikus ponyvája” (273–282.)
18. Egon Schiele, avagy a bécsi modernizmus strukturális disszonanciái. Egy kiállítási katalógus margójára (283–290.)
19. A „tizedeltető” Lukács György. Egy politikai folklór-szüzse történeti hátteréhez (293–307.)
20. Diagnózis és perspektíva a Társadalmi Szemlében (1932). Egy stratégiai tévedés gondolkodástörténetéhez (309–324.)
21. Napló-írás – „saját jogon”. Radnóti Miklósné Gyarmati Fanni Naplójáról (325–335.).
Ism. Demény Péter: *Módszeres panoráma*. Korunk, 2018. 5. sz. 122–124., Mórocz Gábor: *Mélyfúrások az irodalomszociológia mezején*. Tiszatáj, 2018. 9. sz. 110–114.
136. A szodomain magányos. Kertész Imre: Mentés másként. [Ism.] In: *Holmi 1989–2014. Antológia III. Bírálatok, viták, nekrológok*. Vál. Radnóti Sándor. Bp. 2017, Libri Kiadó, 592–600.
A 30. sz. tétel újraközlése.
137. „Magával kötve mint a kéve”. József Attila középosztály-értelmezéséhez. In: *„A lélek, a lét türelme”. Tanulmányok József Attiláról*. Szerk. Veres András. Bp. 2017, Balassi Kiadó, 217–226.
A 91. sz. tétel újraközlése.

2018

138. Identitás- vagy/és programvers? Ignotus: A 137. zsolnárhoz. Korunk, 2018. 1. sz. 91–101. Kötetben: 165/6.
139. Szerkesztett-e a főszerkesztő? Ignotus és a Nyugat viszonyához. Forrás, 2018. 1. sz. 89–96. Kötetben: 165/18.
140. Buzinkay Géza sajtótörténeti összegzés-kísérletéről. [Ism.] Forrás, 2018. 2. sz. 119–125. Buzinkay Géza *A magyar sajtó és újságírás története a kezdetektől a rendszerváltásig* című kötetéről (Bp., 2016).
141. Közös múzeumi éveinkről. In: *Szuromi Pál. Bibliográfia. Szerk., a bibliográfiát összeáll. Budavári Erzsébet.* Bp. 2018, Hungarovox, 20–22.
142. A „sztár” és a „celeb” szociológiájához. Népszava, 2018. márc. 17. Szép Szó mell. 4–5.
143. „...e borzasztó korszak és mindenválság legerősebb sejtője”. Ignotus Hugó „háborús” könyvéről. Tiszatáj, 2018. 4. sz. 51–68. Kötetben: 165/21.
144. „Nyelvészekről, nyelvészetről”. Simoncsics Péter memoár-fragmentumairól. [Ism.] Forrás, 2018. 4. sz. 123–128. Simoncsics Péter *Nyelvészekről, nyelvészetről. 33 írás a Möbius-szalag másik oldaláról* című kötetéről (Bp., 2017).
145. Csáth Gézáról. Följegyzés, magánhasználatra. Jelenkor, 2018. 4. sz. 415–424. Kötetben: 155/4.
146. Vágy, cenzúra, szimbólum. A szimbólum-funkció magyarázatához. Kalligram, 2018. 4. sz. 69–74. Kötetben: 155/1.
147. Egy „könyvszerűtlen” perióduszáró könyv: az *Olvadás közben*. Forrás, 2018. 6. sz. 71–90. Ignotusról. Kötetben: 165/10.
148. Albert Paris Gütersloh és Ignotus. Kalligram, 2018. 6. sz. 69–81. Kötetben: 165/16.
149. Vágy, kortapasztalat és elbizonytalanodó emberkép. Ignotus *Tengerparti alkonyat* című verséről. Műhely, 2018. 3. sz. 57–62. Kötetben: 165/13.
150. Modernitások, alkotók, párbeszéddek. Sipos Lajos könyvéről. [Ism.] Tiszatáj, 2018. 9. sz. 105–109.
151. Tömörkény István egyik élclapfigurájáról. Forrás, 2018. 9. sz. 69–79. Kötetben: 162/17.
152. Szegény Lelian. A szerep mint minta és önkifejezés a fiatal Juhász Gyulánál. Forrás, 2018. 10. sz. Kötetben: 155/3.
153. Az értekező József Attiláról. Jelenkor, 2018. 11. sz. 1242–1258. Hozzászólás: Veres András: „Lehetőleg máma még?” *Észrevételek Lengyel András írásához*. Jelenkor, 2019. 3. sz. 322–327. Kötetben: 155/7. Lásd még: 160.
154. Az aforizmaíró Osvát. Kalligram, 2018. 11. sz. 74–82. Kötetben: 155/2.
155. A MODERNSÉG GONDOLKODÁSTÖRTÉNETÉHEZ. EGY PLUSZ HAT VÁZLAT. Bp., 2018. Pytheas könyvmanufaktúra. 152 p. (Készült 25 számozott és aláírt példányban.) Tartalma:
1. Vágy, cenzúra, szimbólum. A szimbolizáció magyarázatához (9–20.)
2. Az aforizmaíró Osvát (21–40.)
3. Szegény Lelian. A szerep mint minta és önkifejezés a fiatal Juhász Gyulánál (41–61.)
4. Csáth Gézáról. Följegyzés, magánhasználatra (62–78.)
5. Egy „rejtélyes” Babits-vers: „Hadjárat a semmibe”. Líra, „tudomány” és önmeghatározás (79–97.)
6. Az én „betegsége”. A „nyugatos” Szabó Dezsőről (98–123.)
7. Az értekező József Attiláról (124–151.)

156. A „királysértő” Ignótus. Egy „elsikált” sajtópör történetéhez. Forrás, 2018. 11. sz. 74–81. Kötetben: 165/5.
157. Háborúvesztés és irodalom. Jegyzetek egy megnyugtatóan máig fel nem dolgozott problémaköréről. Tiszatáj, 2018. 11. sz. 71–83.
158. Egy régi Tiszatáj-szám margójára. Docere, 2018. 3–4. sz. 61–69.
- 158 a. Egy erjedő kor kreatív útkeresője. Buday Györgyről, történeti kontextusban. Kortárs, 2018. 12. sz. 80–86.

2019

159. A jubiláló Forrás. Fragmentumok a folyóirat szerepéről. Forrás, 2019. 3. sz. 6–11.
160. Válasz Veres András cikkére. Jelenkor, 2019. 4. sz. 489–491. József Attiláról. Hozzászólás: Tverdota György – Sárközi Éva: *Az értekező Lengyel Andrásról. Válasz Lengyel Andrásnak.* Jelenkor, 2019. 5. sz. 611–615. Lásd még: 153.
161. A „pesszimista” presztízs-értelmezés. A Babits–Leopold-vita egy tanulsága. Forrás, 2019. 5. sz. 62–77.
162. TÖMÖRKÉNY-TANULMÁNYOK. Szeged, 2019. Tiszatáj Könyvek. 347. p. Tartalma:
1. A Tömörkény-kutatás néhány kérdése (9–34.)
 2. Tömörkény István írásainak bibliográfiai számbavételéhez (37–44.)
 3. Steingassner József számlái (45–52.)
 4. Egy sikerületlen vers tanulságai. Tömörkény István egyik zsengéjéről (55–63.)
 5. A regruta Tömörkény búcsúztatása (67–74.)
 6. „Pelargos” és társai. Tömörkény István álneveiről (75–77.)
 7. A polgár-étosz és a „gavallérvilágnézet” ütközése. Tömörkény István lovagias ügyei (81–98.)
 8. „Az igazságok sorsa ez: születnek, hogy megfeszíttessenek” (99–110.)
 9. Tömörkény Mikszáth-képe (113–121.)
 10. „...megöli a rézkigyót is”. Egy névtelen Tömörkény-cikk azonosításához (123–129.)
 11. Tömörkény István kérvénye „a Somogyi-könyvtár segédkönyvtárnoki állásáért” (131–134.)
 12. „Szeged kultúrpalotájának legnagyobb raritása” (137–143.)
 13. Néhány kötet Tömörkény könyvtárából (147–152.)
 14. Egy Tömörkény-kötet kiadástor-ténetéhez. Vízjárók és kétkézi munkások (1902) (153–171.)
 15. „Európa utolsó nomádjai”. A cigány nép Tömörkény írásai-ban (173–225.)
 16. „Mindig csak a bor hozta meg a hangulatot”. A „bohém” Tömörkény (229–240.)
 17. Tömörkény István egyik élclap-figurájáról (241–260.)
 18. Görgy és Tömörkény (261–264.)
 19. Kosztolányi Dezső Tömörkény-nekrológja (267–271.)
 20. Tömörkény István hatvannyolc levele (275–335.)
 10. Utószó (337–339.)
163. A 85. Jahrzeit. ÉS, 2019. szept. 27. A 85 éves Ilia Mihály köszöntése.
164. Mutatvány az 1945 előtti magyar ellenkultúra kislexikonából. Ötvenöt címszó. In: *A Móra Ferenc Múzeum Évkönyve 2019. Új folyam 6.* Szerk.: Bárkányi Ildikó – F. Lajkó Orsolya. Szeged, MFM. 189–261. (Klny is.)

2020

165. IGNOTUS HUGÓ-TANULMÁNYOK. MODERNIZÁCIÓ A PALLÉROZÓDÁS ÉS A BARBARIZÁLÓDÁS SODRÁBAN. Bp. 2019. Múlt és Jövő. 558 p. Tartalma:
1. Elöljáróban (7–14.)
 2. Neve ha van... (15–16.)
 3. Egy-két adat Ignótus Hugó „magántörténetéhez” (19–40.)

4. A „névtelen” álnevei. Rejtőzködés, játék és szerep- és identitáskeresés (41–53.)
 5. A „királysértő” Ignótus. Egy elsőként sajtópör történetéhez (54–63.)
 6. Identitás- vagy/és programvers? Ignótus: A 137. zsolttárhoz (64–77.)
 7. „Minden forradalom elfeledi megindítóit”. Ignótus és A Hét alapozó, közös másfél 9. évtizedéről (78–108.)
 8. A szakácskönyv-szervező „Emma asszony”. A kollektív irodalmi gasztronómia mint érdeklődésgenerálás és habitusformálás (109–138.)
 9. Ignótus első amerikai útja. A világképet megváltoztató tapasztalatok (139–165.)
 10. Egy perióduszáró „könyvszerűtlen” könyv: az *Olvadás közben* (166–190.)
 11. Ignótus, a „kereső”. Fölvétele a Demokratia szabadkőműves páholyba (191–201.)
 12. Ady és Ignótus fegyverbarátsága. Az irodalmi modernitás szerveződésének történetéhez (202–252.)
 13. Vágy, kortapasztalat és elbizonytalanodó emberkép. Ignótus *Tengerparti alkonyat* című verséről (253–262.)
 14. Berény Róbert Ignótus-portréi (263–276.)
 15. Egy rendhagyó fegyverbarátság történeti sikere. Ignótus és Ferenczi szövetsége (277–313.)
 16. Albert Paris Gütersloh és Ignótus (314–334.)
 17. Ignótus, Rippl-Rónai és a Nyugat kaposvári estje (335–346.) Szerkesztett-e a főszerkesztő?
 18. Ignótus és a Nyugat viszonyához (347–356.)
 19. A főváros „művészeti szakelőadója”. Egy mellékszál az Ignótus-életrajzból (357–370.)
 20. Ékírásos „ó-babiloniai” vers és modernitástopasztalat. Ignótus Hugó „töredelmes zsolttára” (371–383.)
 21. „... e borzasztó korszak és minden válság legerősebb sejtője”. Ignótus Hugó „háborús” könyvéről (383–404.)
 22. Harminc év hontalanságban. Ignótus félemigrációban és emigrációban (1918–1944) (407–458.)
 23. A Keleti Újság élén. Ignótus Hugó kolozsvári epizódjáról (461–490.)
 24. Ignótus Hugó, a regényalak. Egy Babits-regény életrajzi tanulságai (491–504.)
 25. Jel és érték. A Nyugat Ignótus-száma (505–522.)
 26. Ignótus német versei (523–528.)
 27. „Éltünk rögs határain”. Ignótus Hugó „novellaszerű memoire”-jairól (529–546.)
166. Marginalitás és ellenkultúra. Közelítő jegyetek egy érzékeny kérdéskörrel. *Pannonhalmi Szemle*, 2020. 1. sz. – *sajtó alatt*
 167. Az újrapozicionálás kísérlete. Egy Löw-emlékbeszéd összetett funkciójáról. *Tiszatáj*, 2020. 4. sz. – *sajtó alatt*
 168. Az „ördög ganéja”. A hamis realitás termelésének artistizmus tudománya. *Forrás*, 2020. 4. sz. – *sajtó alatt*
Kosztolányi Dezsőről és Pázmány Péterről.
- ## Róla
- ### 2014
169. Komlós Aladár-díjat kapott Lengyel András irodalomtörténész. *Dm*, 2014. jan. 16. 7.
 170. Turi Tímea: Az alapkutató. A Komlós Aladár-díjas Lengyel Andrásról = *ÉS*, 2014. jan. 17. 12.
- ### 2015
171. Hollósi Zsolt: Miről mesél Juhász Gyula könyvtára? *Dm*, 2015. okt. 24. 6.
- ### 2016
172. Kicsi Sándor András: Egy filológus kalandozásai. *Ezredvég*, 2016. 4. sz. 162–164.

2017

173. Újszászi Ilona: 110 éve született
Buday György. Szegeden lett sikeres
szervező és elismert művész. Dm,
2017. márc. 16. 6. [L. A. nyilatkozik a
művészeiről]

Névmutató

Ady Endre	34, 40, 135, 165
Agárdi Péter	108
Angyalosi Gergely	20
Apró Ferenc	76, 112
Arany János	97, 135
Arany Zsuzsanna	45
Babits Mihály	7, 38, 109, 155, 161, 165
Balázs Béla	132, 135
Bálint Sándor	21
Balog Éva	56
Bánki Vera	115
Bárkányi Ildikó	164
Barna Erwin	52
Barna Sándor	77, 110
Berény Róbert	119, 165
Bosnyák István	133
Buda Attila	61
Buday György	125, 158 a., 173
Buday Margit	125
Budavári Erzsébet	141
Búza Péter	57
Buzonkay Géza	140
Cholnoky Viktor	0, 12, 19, 24, 27, 29, 31, 32, 36, 39, 40, 45, 95
Csapody Tamás	26
Csáth Géza	90, 135, 145, 155
E. Csorba Csilla	20
Danzinger Ferenc	110
Décsi Imre	135
Demény Péter	135
Dombai Tünde	68
Dsida Jenő	18
Fári Irén	115
Fenyő László	47
Ferencz Győző	34
Ferenczi Sándor	33, 129, 165

Finkelstein, Arthur J.	127
Fodor Péter	122
Füredi József	42, 110
Füst Milán	7
Füzi László	86
Gábor Endre	3
Gajdó Ágnes	45
Gerold László	93
Gintli Tibor	20
Gottermayer Nándor	20
Gömöri Gyula	28, 110
Görgy Artúr	122
Gütersloh, Albert Paris	148, 165
Gyömri Edit	104
Gyöngyössy Orsolya	122
Hajdú Sándor	16
Halász Rudolf	71
Hamsun, Knut	52
Harmos Ilona – lásd: Kosztolányi Dezsőné	
Hatvany Lajos	45
Hegel, Georg Wilhelm Friedrich	9
Hollósi Zsolt	171
Huszár Tibor	100
Ignotus Hugó	46, 66, 73, 76, 83, 87, 96, 98, 101, 109, 117, 119, 121, 124, 127, 128, 129, 131, 134, 135, 138, 139, 143, 147, 148, 149, 156, 165
Ignotus Pál	55
Ilia Mihály	74, 163
Jeney Éva	89
József Attila	7, 9, 11, 42, 44, 64, 71, 81, 91, 110, 137, 153, 155, 160
Juhász Gyula	3, 7, 94, 152, 155, 171
Kabdebó Lóránt	45
Kálmán C. György	89
Karácsony Benő	35
Kass János	115
Kenyeres Zoltán	110
Kertész Imre	30, 136
Kicsi Sándor András	172
Kiss József	7, 20
Komlós Aladár	169, 170
Kondor Béla	118
Konjovic, Milan	21
Kosztolányi Dezső	7, 10, 45, 92, 99, 135, 162, 168

Kosztolányi Dezsőné	113, 135	Sipos Lajos	38, 45, 150
Kő András:	45	Steingassner József	102, 162
Laczkó Sándor	56	Storfer Adolf József	130, 135
F. Lajkó Orsolya	164	Szabó Dezső	155
Lakatos Éva	2, 23, 69, 80	Szarvas Melinda	88
Lakatos Péter Pál	65, 110	Szenteleky Kornél	88
Lehr Albert	97, 135	Szijj Ferenc	87
Leopold Lajos	161	Szirtes Andor	103, 110
Losoncz Alpár	110	Szívós Mihály	84
Lovik Károly	14	Szuromi Pál	79, 141
Lőw Immanuel	167	Szűcs Judit	122
Lukács György	73, 116, 135	Tábori Kornél	57
Magyar László	35	Tamás Gáspár Miklós	45
Mann, Thomas	52	Tandi Lajos	7, 21, 48
Márai Sándor	59	Tarján Vilmos	8, 45
Marjanucz László	45, 70, 110	Téglás Béla	10
Mikszáth Kálmán	162	Tittel Margit	81
Móra Ferenc	68, 72	Tornyai János	7
Mórocz Gábor	99, 135	Tóth Béla	36
Murányi Gábor	45, 99, 116, 165	Tóth Ida	45
Müller Miklós	43, 82	Tóth Sándor	6
Nagy L. János	9	Tölgy László	106
Osvát Ernő	111, 154, 155	Tömörkény István	3, 25, 48, 102, 114, 135, 151, 162
Pázmány Péter	168	Török Gábor	9
Pilinszky János	118	Török Sophie	49
Radnóti Miklósné	85, 135	Turi Tímea	170
Radnóti Sándor	136	Tverdota György	20, 160
Rippl-Rónai József	126, 165	Újszászi Ilona	173
Romsics Ignác	107	Ungvári Tamás	110
Rózsa Miklós	51	Vágó Márta	22, 44, 110
Scheiber Sándor	60	Vegelseberg Emma	76
Schiele, Egon	58, 135	Veres András	20, 89, 135
Sebestyén Arnold	45	Viczian János	62
Simoncsics Péter	144	Wirágh András	99